

UN CÀNTIC NOU

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

Acabem de començar un nou any, ja som a mig mes i la vida quotidiana torna a recuperar l'aparent monotonia de les obligacions que cal fer. Notícies de tota mena ens encerclen i despisten i una opció és la temptació de tancar-nos a tot, per protegir-nos.

La vida de Jesús ens ensenya a trobar camins nous, a superar allò que sembla impossible, a caminar junts. *Ningú no és una illa* és el títol d'un llibre de Thomas Merton. Jesús ens va ensenyar en cada gest, en cada paraula, en cada situació, que som comunitat, que no podem prescindir dels altres, que hem de caminar junts, que és el sentit de la paraula grega *sínode* i que el papa Francesc ha volgut en el Sínode de la Sinodalitat. Curiosa la repetició en un títol de quatre paraules.

No podem donar per suposat que ja sabem qui és Jesús, perquè ell sempre és el tot altre.

Louis Pasteur expressa: «Una mica de ciència allunya de Déu; però molta ciència hi porta». Francis Bacon, un dels pioners del pensament científic modern, ho diu d'una altra manera: «Una mica de filosofia inclina la ment humana cap a l'ateisme, però la profunditat de la filosofia porta la ment a la creença».

En la primera lectura, Déu fa dir a Isaïes: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». Aquí servent no vol dir ni criat ni esclau, sinó col·laborador. Potser també ens diu a nosaltres: «Ets el meu col·laborador, Miquel, ets la meva col·laboradora, Sandra. Estic orgullós de vosaltres». Com que ho sentim des de nosaltres, no ens ho acabem de creure. Però Déu sí que creu en nosaltres, en cadascun. Deixa't de prejudicis i acull amb alegria que ets col·laboradora seva i que està orgullós de tu. I més endavant encara diu que és massa poc i que, a més, et fa llum per a tothom.

Diu que t'ha fet llum. Des de la teva llum pots il·luminar poc o molt; però des de la seva llum, no saps fins on pots arribar. Alegra't. T'ha fet llum, no te la pots quedar per a tu, perquè no et pertany. És un regal que has de regalar gratuïtament, a fons perdut.

El salm 39 ho diu d'una altra manera: «Tenia posada l'esperança en el Senyor, i ell, inclinant-se cap a mi, ha inspirat als meus llavis un càntic nou, un himne de lloança al nostre Déu». Déu s'abaixa i el càntic és nou, no et pensis que ja ho saps tot, perquè Déu sempre és nou i t'obre camins nous i t'invita a la lloança.

La teva resposta hauria de ser la del salmista: «Anuncio amb goig la salvació. No puc deixar d'anunciar-la, ho sabeu prou, Senyor».

A l'evangeli Joan Baptista ens sorprèn quan diu: «Jo no sabia qui era [Jesús], però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant"».

Tant de bo cadascú de nosaltres pogués dir: «Jo ho he vist, i dono testimoniatge que aquest és el Fill de Déu».